

[Mølgaard.]

vist været hundrede gange så effektivt som Forbrugerrådet.

Vel, vi har ikke en sådan forbrugerbevægelse, og så kan der vel nok være brug for indsats af anden art. Vi stiller os i princippet positivt over for at etablere en forbrugerombudsmandsinstitution, og Forbrugerklagenævnet kan vi godt se et vist behov for.

Jeg vil gerne advare mod alt for optimistisk tro på, at de uomtvisteligt positive erfaringer fra folketingets ombudsmandsinstitution umiddelbart kan overføres til en forbrugerombudsmandsinstitution. Ombudsmandsnavnets kraft er næppe magisk eller „Gellersk“, som det vel hedder nu om stunder.

Det vil koste penge at drive ankenævnet og en ombudsmandsinstitution, og det gøres der også rede for i forslagene. Kan det imidlertid begrænse sagsantallet ved domstolene og/eller sikre landet og landets forbrugere en bedre retsbeskyttelse, er det for vor skyld i orden. Det er ikke på retsbeskyttelsesområder, man skal sætte ind med besparelser.

Til slut en lille detalje, der vedrører §§ 10 og 11 i markedsføringslovsforslaget. Hvorfor dog trække den gamle ged af stalden, hvorfor trække de forældede synspunkter, som Landsforeningen Dansk Arbejde i generationer har stået som eksponent for, frem her i lovforslaget? Er understregningen af, at opvindelseslandet skal kunne påbydes påtrykt, ikke at aflede forbrugernes opmærksomhed fra det, der egentlig er sagen, nemlig kvaliteten og prisen? Man misbruger også flag og kongehus i denne forbindelse. Lad os dog opgive disse bidrag til de gammeldags forestillinger om, at det skulle være ganske særlig nationalt at købe dansk uanset pris og kvalitet, respektive unationalt at købe fremmede landes produkter, selv om de var konkurrencedygtige. Lad os varetage vore nationale interesser, hvor de står på spil, og lad os lade være med at føje os efter særinteresser, der kalder sig danske, men ofte gerne fornægter det, når det betaler sig.

Handelsministeren (Nyboe Andersen):

Jeg vil gerne takke ordførerne for deres indlæg. De allerfleste ordførere gav jo tilsgavn om en velvillig og positiv behandling af lovforslagene, selv om de kunne have for-

skellige indvendinger. Undtagelsen var hr. Gede fra fremskridtspartiet, som overhovedet ikke ville støtte noget, der mindede om det, der her var forelagt.

Det kan der jo og blev der anført forskellige grunde til. Jeg synes dog, at den grund, som hr. Gede tilsyneladende gjorde mest ud af, var den dårligst tænkelige, for hr. Gede påstod, at dette skulle være et særligt udtryk for lovjaskeri. Jeg må nok sige, at det er et ganske overordentlig forkert anbragt ord i denne sammenhæng, for det er jo en lovgivning, som er gennemarbejdet og udarbejdet med megen omhu i forbrugerkommissionen med repræsentanter for erhvervene og forbrugerne og med den højeste juridiske sagkundskab til stede. Det er senere i høj grad også drøftet mellem handelsministeriet og justitsministeriet, så jeg tør nok sige, at det er overordentlig velovervejet, hvad der står her i lovforslagene. Så ordet lovjaskeri må jeg tage afstand fra.

En række af ordførerne var jo inde på at stille mange spørgsmål vedrørende forståelsen af de forskellige bestemmelser. Det gjaldt fru Dagmar Andreasen, fru Gerda Møller, hr. Højland og andre. Jeg tror, det af flere grunde er mest praktisk, at vi venter til udvalgsbehandlingen med at gå i dybden med alt dette, også af den grund, at så vidt jeg kan skue ud over denne sal, så er flertallet af de tilstedeværende medlemmer af erhvervsudvalget, og for så vidt kan diskussionen lige så godt fortsætte dér og utvivlsomt med større udbytte, eftersom jeg i forvejen må sige, at jeg naturligvis langtfra på stående fod kan besvare alle disse spørgsmål.

Jeg vil i den henseende udtrykke min glæde over, at erhvervsudvalget har gjort såpas rent bord, at det er klar til at gå i gang med disse lovforslag, så vi sikkert kan få en dybtgående behandling og alligevel få dem gjort færdig i ordentlig tid her i foråret. Så har vi et år til at sætte det fornødne apparatur i gang, og jeg synes, det er en god ting, at lovforslagene i givet fald vedtages så god tid i forvejen.

Jeg skal lige til hr. Kaj Hansen, som jo ikke er repræsenteret i udvalget, sige, at der ikke skulle være noget i vejen for, at klager over f. eks. DSB også skulle kunne indbringes for Forbrugerklagenævnet.

Jeg skal med disse få bemærkninger takke